ватъ Бога, славословѭтъ Го, и като окрѫжаватъ прѣстола Мꙋ, пѣѭтъ Мꙋ: Свѧтъ, свѧтъ, свѧтъ, Господь Саваоѳъ. Тꙋй пѣѧнье са върши отъ ангелытѣ по извѣстенъ чинъ, както и тѣ са дѣлѭтъ на извѣстны чинове. Чиноветѣ или стѣпенитѣ ангелскы са считатъ деветь; отъ тѣхъ са съставѧтъ три лика: на пьрвыѧ принадлежѫтъ серафимытѣ, херꙋвимытѣ, прѣстолытѣ; на вторыѧ—господствата, силытѣ, властитѣ, на третіѧ — началата, архангелытѣ и ангелытѣ. При пѣѧньето са пази у тѣхъ чинъ или редъ такъвзи, щото най напрѣдь пѣѭтъ на едната страна, послѣ на дрꙋгата, и тъй нататъкъ. А какво ли, слꙋшатели, трѣба да е тꙋй пѣѧнье, въ което радостно, отъ дꙋша, пѣѭтъ Богꙋ хилѧды хилѧды и тмы темъ отъ най чисты дꙋхове! Но за насъ тѣхното пѣѧнье сега за сега е, каквото человѣческото пѣѧнье за глꙋхыѧ: само нѣкои отъ человѣцытѣ, които въ пълть были ангелы, нѣкога като са въздигали дꙋхомъ на небето услаждавали своѧ слꙋхъ съ небесното пѣѧнье. И тѣзи светыи божїи человѣцы сѫ прѣдали намъ тꙋй, което ный сега говоримъ за славословїето на ангелытѣ.

Като славословѭтъ Бога на небето, ангелытѣ нѣкога са проваждатъ отъ Него и